

Reviews on Pauliina Rauhala's #3 bestselling novel

HARVEST

(Gummerus, 2018)

4-starred review in Aamulehti newspaper

"In Rauhala's novel the broadness and peacefulness of the agrarian lifestyle and the characters' strong attachment to nature balance the spiritual narrow-mindedness and fervor.

The author describes everyday tasks with precision and tenderness, and the characters live with nature with all their senses throughout the years. The rich symbolism of the novel is well contemplated and precise, making the language even overwhelming. (...) Rauhala has made the episodes in the novel feel true by using spiritual language.

Despite the heaviness of the theme there is also humor in the novel. It is most touching in Aaron's thoughts where the earthly and the religious mix on the levels of language, observations and imagination."

Finnish original

Rauhalan romaanissa agraari elämäntapa ja henkilöiden väkevä luontosuhde ovat avara ja rauhoittava vastavoima hengelliselle ahdasmielisyydelle ja kiihkelydelle.

Arkiset askareet kuvataan tarkasti ja hellästi, ja luontoa eletään todeksi kaikin aistein ja kaikkina vuodenaikoina. Romaanin runsas symboliikka on harkittua ja toimii, ja kielen kuvallisuus on suorastaan ylitsevuotavaista. Lintuhavainnot ja -metaforat seuraavat toisiaan hengästyttävää tahtia. Hengellistä kieltä hyödyntämällä Rauhala kirjoittaa romaaninsa kohtauksista tosia ja intiimejä.

Raskaasta aiheesta huolimatta Synninkantajissa on myös huumoria. Hellyttävintä se on Aaronin ajatuksissa, joissa maallinen ja hengellinen lyövät reippaasti kättä niin kielessä, havainnoissa kuin mielikuvituksessa.

Etelä-Suomen Sanomat newspaper:

"Pauliina Rauhala's debut novel *Heavensong* (2013) brought up such themes as the experiences, injustices and harshness the people within the Laestadian religious movement have encountered. Her new novel *Harvest* broadens the subject into an universal level. This is not about a single movement anymore.

The novel goes deep in dealing with the mental and social selfishness of people and the dissidence it creates, the rejecting of other people. Fear, longing, and all feelings are born from wanting to connect to something or someone, but even good insights can bring out bad things if they are brought into an excess. (...)

The novel's wide factual basis and the creative journey of an individual character merge into a strong vision about what is the lot of a man or a community and what it is to be left without

anything. The novel's spine is made of the intense longing for a connection with other people, with God, with art or with nature.

(...)

The reflections of the poetic, musical and cosmic infinity are an impressive paradox in a novel that tells the story of narrow social groups and psychological lock-ups. Rauhala is visionary, precise and skillful in describing the surroundings and the phenomena but also the everyday tasks and things. The references and intertexts move into different directions: there are sermons, folklore, art, sounds of nature, comics, dreams and common realism. Symbols, images and words flare in an endless dazzle – they form the hinges of the earthly and the holy and open the finely drafted whole.”

Finnish original

Oululaisen Pauliina Rauhalan esikoisromaani *Taivaslaulu* (2013) nosti esille lestadiolaisuuden piirissä kohdattuja kokemuksia, kohtuuttomuutta, ankaruutta. Uusi kirja *Synninkantajat* jatkaa aihetta laajentaen sen yleisinhimillisyyttä. Kysymys ei ole vain herätysliikkeestä.

Romaani pureutuu psyykkiseen ja sosiaaliseen itsekeskeisyyteen ja sen tuottamaan toisinajatteluun, muiden torjumiseen. Pelko, kaipaus, tunteet yleensäkin syntyvät yhteydenkaipuusta, mutta äärimuodoissaan monet myös hyvää tahtovat näkemykset tuottavat avoimuuden sijasta suljetun ja pahan tuloksen. (...)

Moninainen faktapohja ja yksilön luova matka sulautuvat vahvasti eletyksi näkemykseksi ihmisen ja ryhmien osasta ja osaamattomuudesta. Romaania jännittää kiihkeä ikävä ihmisen, jumaluuden, taiteen ja luonnon yhteyteen. (...)

Runollisen ja musiikillisen, kosmisenkin rajattomuuden heijastukset ovat vaikuttava paradoksi ahtaista sosiaalirajoista ja psyyken lukkiutumista kertovassa kirjassa. Ympäristön ja ilmiöiden mutta myös arkitekemisen ja -esineiden kuvauksessa Rauhala on visionäärinen, tarkka ja taidokas. Sisällölliset ja tyylilliset viittaukset liikkuvat lainauksineen eri suuntiin: saarnoihin, kansanperinteisiin, taiteisiin, luontoääniin, sarjakuviin, uniin, päivärealismiin. Kuin loputtomana välkkeenä leiskuvat tässä symbolit, kuvat, sanat; nämä kuin arjen ja pyhän ilmaisulliset saranat, jotka avaavat hienosti taittuvaa kokonaisuutta.

Four-starred review in Kainuun Sanomat newspaper

“Harvest has more layers than Rauhala’s debut. It takes an effort, but the reward to the reader is great.

Rauhala has four first-person narrators, four bearers of sins: a small boy, Aaron, his grandmother from the mother’s side, Aliisa, his great grandfather from the father’s side, Taisto, and his aunt, Auroora, Aliisa’s daughter. The novel has also minutes of the Laestadian religious movement’s sittings that were organized in order to judge the pureness of the faith of some members.

On the side of these narratives there is a travel account where a male author looks for ‘an explanation, solution or a similarity’ to what has happened in his own family. (...)

The nature is important in more than one way in *Harvest*. It treats people, satisfies the need of beauty, but it is also unpredictable and threatening.

Rauhala’s narration draws from the nature. It is symbolic, tender and beautiful.”

Finnish original

Synninkantajat on esikoiskirjaa monitasoisempi ja monimutkaisempi. Se vaatii paneutumista mutta palkitsee keskittyneen lukijan.

Rauhalalla on neljä minäkertojaa, neljä synninkantajaa: pieni poika, Aaron, hänen äidinäitinsä, Aliisa-mummi, isäisänsä, Taisto-pappa, ja äidin sisar, Auroora. Lisäksi hän on laatinut hoitokokousten pöytäkirjoja.

Tekstien lomassa kulkee fiktiivinen matkakertomus, jossa mieskirjailija etsii ”selitystä, ratkaisua tai rinnastusta” oman sukunsa tarinalle. (...)

Luonnon merkitys näkyy monella tavalla Synninkantajissa. Se hoitaa ihmistä, vastaa kauneudenjanoon, mutta se on myös arvaamaton ja uhkaava.

Rauhalan teksti ammentaa luonnosta. Se on kuvallista, herkkää ja kaunista.

Kaleva newspaper:

“*Harvest* is a well-balanced novel about the relationship between a story, power and truth. The narration is saturated with religious images. At their best, the metaphors start to live, they swell into magical and reveal something of the inner worlds of the characters.

Despite the criticism the novel directs towards the religious community it is still like a friendly gesture at the ones who have a faith, a dove of peace between the covers.”

Finnish original

Synninkantajat on onnistunut teos tarinan, vallan ja totuuden suhteista. Kerronta on uskonnollisten kuvien lävistämää. Parhaimmillaan vertauskuvat alkavat elää, metaforat paisuvat maagisuudeksi ja paljastavat jotain henkilöiden sisäisestä maailmasta. Kaikesta kritiikistään huolimatta kirja on kuin kädenojennus omaansa uskovalle, rauhankyyhky kansien välissä.

Keskipohjanmaa newspaper:

“The greatest merit of the novel is the psychological tension the author has built in the school boy Aaron’s relationship with his great grandfather Taisto and his grandmother Aliisa, Taisto’s daughter-in-law. Both are dear and important to Aaron, but in the religious dispute they end up on opposite sides.”

Finnish original

ROMAANIN ANSIO on uskottava psykologinen jännite, jonka kirjailija punoo koulupoika Aaronin suhteista Taisto-pappaan ja Aliisa-mummiin. Taisto on pojan isänsä ja Aliisa äidinäiti. Molemmat ovat hänelle rakkaita ja tärkeitä ihmisiä, jotka ovat liikkeen kiistoissa eri puolilla.

Kaleva newspaper on Botnia nomination:

“The tender and loving eyes of a child are the most significant thing in Rauhalä’s novel. Through them the reader gets a chance to see and feel the things that have happened even if they are still hard to admit – things that have left wounds in people’s minds that still remain to be healed.”

Finnish original

Erytisen merkittävät teoksessa ovat ne herkäät ja rakastavat lapsen silmät, joiden kautta lukijalle tarjotaan mahdollisuus nähdä ja kokea se, mitä on edelleen vaikeaa myöntää tapahtuneeksi ja minkä jälkiä hoivataan ihmisten mielissä yhä.

Kiiltomato magazine:

“*Harvest* is a strong work of fiction, even though the events must be based on several true stories. Rauhala succeeds in describing an inwards-turned community in all its complexity, and its members with love – though all of them have faults and flaws.

(...)

Heavensong alone has sold almost 70,000 copies in Finland. What is it that makes Rauhala one of the most popular modern authors writing about religion in Finland? There are several reasons.

1) Rauhala writes about things that are close to herself with a personal touch.

2) She writes skillfully and insightfully. For example, the poetic expression in *Harvest* is intriguing and compelling in itself.

3) Rauhala’s novels have enough layers to make them a challenging read. Familiar features merge with new and unknown ones, and vice versa.

(...)

5) Perhaps the most important reason is this: Rauhala does not shy away from painful themes and experiences nor taboos. Her descriptions of intense feelings are at the same time beautifully poetic and heart-breakingly concrete.”

Finnish original

Synninkantajat pysyy loppuun asti vahvasti kaunokirjallisena romaanina, vaikka tapahtumien taustalla lienee ollut monta tositapausta. Rauhala onnistuu kuvaamaan sisäänpäin kääntyvää yhteisöä moniulotteisena ja sen jäseniä rakkaudella, vaikka näistä löytyy monenlaisia heikkouksia ja vikoja.

(...)

Yksin Taivaslaulua on myyty lähes 70 000 kpl. Mikä tekee Rauhalasta yhden suosituimmista uskonnollisista nykykirjailijoista Suomessa? Syitä on monia.

1) Rauhala kirjoittaa itselleen läheisistä asioista omakohtaisen otteen saavuttaen.

2) Hän osaa käyttää kieltä taitavasti ja oivaltavasti. Esimerkiksi Synninkantajien runollinen ilmaisu on itsessään kiinnostavaa ja tenhoavaa.

3) Rauhalan lestadiolaisromaanien monikerroksisuus haastaa lukijaa riittävästi. Tuttu sitoutuu tuntemattomaan ja päinvastoin.

(...)

5) Kenties tärkein syy: Rauhala ei väistele kipeitä aiheita ja kokemuksia eikä tabuja. Voimakkaiden tunteiden kuvaus on kauniin runollista ja samalla riipaisevan konkreettista.

Turun Sanomat newspaper:

“The role of the male author-narrator in the novel is impressive and turns more and more interesting and meaningful as the novel advances.

The episodes from the past intertwine with the travel accounts of the narrator. They lead him personally into other closed movements that require strong loyalty – but also to write metatext about the novel itself.

As the members of the Laestadian movement get lost and are driven to despair, the narrator experiences the same as an author.

The agony about the uncertainty of the world pains everyone, no matter the era, and makes people want to seek security and shelter. The strength of the tight religious movement lies in the power to give and take. Rauhala remembers to write down also the brief moments of happiness beside the anxiety. It is exactly that what makes the novel so beautiful, though sad.”

Finnish original

Kertojan rooli teoksessa on vaikuttava ja muuttuu koko ajan mielenkiintoisemmaksi ja merkityksellisemmäksi.

Menneisyyteen sijoittuvat jaksot keskeytyvät kertojan eläytyvillä matkakertomuksilla, jotka vievät hänet omakohtaisesti sisälle sekä muihin suljettuihin ja voimakasta uskollisuutta vaativiin liikkeisiin että kirjoittamaan metatekstiä käsillä olevasta romaanista.

Siinä missä seurakuntalaiset eksyvät ja vaipuvat epätoivoon, kokee kertoja samoja tuntemuksia kirjailijana.

Tuska maailman epävarmuudesta vaivaa kaikenikäisiä aikakaudesta riippumatta ja saa kääntymään kohti varmuutta ja turvaa. Vallassa antaa ja ottaa piilee tiiviin yhteisön hienous ja voima, ja Rauhala on muistanut kirjoittaa myös hetken ilot ahdistuksen rinnalle. Juuri se tekee kokonaisuudesta varsin kauniin, joskin surumielisen.